

25 MART 1994  
Cuma / Seydişehir

## YAŞADIKÇA

ÖSEFA KOYUNCU

### İKİ GENÇE DAHA İŞ

İsmail Efendi, meslek lisesini bitirip askerliğini yapmış iki oğlunun da boş gezmesinden yakınıyordu.

- Nereye başvurduğuma boş çıktı. Şu iki oğlanı bir işe yerleştiremedim gitti. Fakat karar verdim derdimi Cumhurbaşkanı'na anlatacağım.

Hüsnü Bey güldü:

- Cumhurbaşkanı'na senin gibi niceleri yazıyordu İsmail Efendi. Memleketin şartları ortada, Cumhurbaşkanı ne yapar.

İsmail Efendi kararlıydı:

- Yapar yapar, Cumhurbaşkanı isterse benim iki oğluma iş bulur. Hem ben öyle mektup yazıp postaya vermek niyetinde değilim. Mektubunu bizzat vereceğim... Hüsnü Bey, bu sözleri ciddiye almamıştı fakat Recai, İsmail Efendi'nin Cumhurbaşkanı'na nasıl "bizzat mektup vereceğini" merak etmişti:

- Yani köşke mi çıkacaksın?

- Hayır köşke çıkıp Cumhurbaşkanı'na ulaşmanın zor olduğunu biliyorum. Cumhurbaşkanı birkaç gün sonra çalıştığım fabrikayı gezecek. Bir fırsatını bulup mektubumu kendisine vereceğim.

Recai de, İsmail Efendi'nin böyle bir işe cesaret edebileceğine ihtimal vermiyordu. Yine de sordu:

- Ne yazacaksın mektuba?

İsmail Efendi, ceketinin iç cebinden bir zarf çıkararak açtı:

- İşte mektubum hazır. Size de okuyayım: "Meslek lisesini bitirmiş ve askerliğini yapmış iki babayiğit oğlum var. Hangi kapıya başvurduğuma boş çıktı. İki oğluma da iş bulamadım. Ailem ve gerideki çocuklarım benim tek maaşıma bakar. Bu iki oğluma da iş bularak hem onları sevindirmenizi, hem de yüklerini benim omuzlarımdan almanızı istirham ediyor, tavassutunuzu bekliyorum. Saygılarımla"

#### SERTİFİKA SEFERBERLİĞİ

- Ooo! Buyursunlar İhsan Bey!  
Hüsnü Bey, Çaycı Turgut'la birlikte içeriye giren Halk Eğitimi Merkezi Müdürü İhsan bey'i ayakta karşıladı.

- Buyurun, söyle oturun.

Recai'yi de içeride gören İhsan Bey takıldı:

- Neleyi kaynatıyorsunuz yine?

Çayları dağıtan Turgut, diğerlerine fırsat vermeden atıldı:

- Her şeyi konuşur müdürüm bunlar. Yıldız Savaşları'nı bile!

Hüsnü Bey, Halk Eğitimi Merkezi Müdürü İhsan Bey'e "Merhaba" dedikten sonra:

- Tam zamanında geldiniz müdürüm, konumuz işsizlik, siz de maaşallah bol bol kurs veriyorsunuz. Sonra ne oluyor? Yani sertifika, belge alan ne yapıyor?

Turgut araya girdi:

- Yıldızlı bir çerçeve yaptırıp, duvara asıyor. Yetmez mi?

İhsan Bey, güldü:

- Turgut'un söylediği bir bakıma doğru. Biz muhtelif meslek dallarında, dönem dönem kurslar açıyoruz. Kurs bitirme belgesi veriyoruz. Vatandaş bu belgeyi ne yapar, nasıl değerlendirir, orasını bilemeyiz.

Recai, konuyu biraz daha açmak istiyordu:

- Bir de "Çıracılık Eğitimi Merkezi" var. Bu merkez ne yapıyor?

- evet, bu merkez daha çok meslek sahibi ve çalışan insanlara çıracılık, kalfalık ve ustalık belgesi veriyor.

- Bir de LİMME vardı, galiba kapatıldı.

- Lise mezunlarını Meslek Edindirme Projesi, devlet bu projeyi bitirenlere iş verme taahhüdünde bulundu. Ancak işin içinden çıkılmadı, devlet kadroları yeterince doldu. KİT'ler de işe istihlan fazlalığı var. Proje bu yüzden durduruldu.

- Özel sektörün de bu tür çalışmaları var duyduğuma göre.

Halk Eğitimi Merkezi Müdürü İhsan bey, bu konuda da şunları söyledi:

- Özel sektör, borsacılık, animasyon, reklâmcılık, turizm gibi günümüzde geçerli meslekler üzerine kurlar tertip ederek, sertifika veriyor.

Bir süredir konuşulanları dinleyen Hüsnü Bey:

- Desenize sertifika seferberliğine özel sektörde katıldı.

Recai:

- Fakat özel sektörün bir farkı var. İlgili sektörlerle temas kurarak ihtiyaca göre eleman yetiştiriyor ve sertifika verdiği insana iş buluyor. Halk Eğitimi Merkezi ise açabildiği kadar kurs açıyor. Belge verdiği insanlara iş bulmak gibi bir mesuliyeti de yok. Öyle değil mi İhsan Bey?

İhsan Bey, Recai'nin sözlerini doğruladı:

- Deminde belirttiğim gibi, bizim işimiz çeşitli branşlarda kurs açıp, başarılı olanlara belge vermek, ötesine karışmayız.

#### MEKTUP CUMHURBAŞKANI'NDA

Müsaade isteyerek Hüsnü Bey'in yazıhanesinden ayrılan İsmail Efendi, konuşulanlardan iyice sıkılmış, bunalmıştı. Anlatılanlara bakılırsa iki oğlunu işe koymak adeta imkansız gibiydi.

Birkaç gün sonra gerçekten de Cumhurbaşkanı, çalıştığı üniterin kapısında beklemeye başladı. Çok geçmeden ortalık, kalabalıklaştı. Cumhurbaşkanı ve beraberindekiler İsmail Efendi'nin çalıştığı üniteyi gezmeye gelmişlerdi. Mektubu ceketinin iç cebinden çıkardı. Kalabalığı yararak gidip Cumhurbaşkanı'na verecekti. Bir an tereddüt etti. "Acaba..." dedi içinden. Sonra kesin kararını verdi. "Kaç zamandır bu fırsatı bekliyordum" diyerek, mektup elinde yürüdü. Ancak fazla ilerleyemedi, Korumalar sabotajcı zannederek kolundan kısıp kırak yakalamışlardı.

- Sadece mektup vereceğim, kötü bir niyetim yok! diye feryat edince, Cumhurbaşkanı dahil, bütün gözler İsmail Efendi'ye çevrildi.

Cumhurbaşkanı "Bırakın gelsin, derdi neymiş anlayalım" dedi. İsmail Efendi'nin uzattığı mektuba kısaca göz gezdirdikten sonra, yanındaki ilgililere uzatarak, talimat verdi...

Aradan iki hafta kadar geçmişti ki İsmail Efendi'yi iki oğlu ile birlikte vilayete çağırdılar...

Cumhurbaşkanı bu derli babanın isteği ile ilgilenmiş, iki oğlu da işe alınmıştı.

Böylece beş milyon işsiz gençten ikisine daha iş bulunmuş, geriye sadece 4 milyon 998 bin işsiz kalmıştı.